

Hudba se v posledních desetiletích bezprecedentně proměňuje. Její povaha je stále méně estetická, ovšem stále více sociální. Obrovské množství současných hudebních stylů se od sebe neliší ani tolik samotnou hudbou, jako svým okolím, univerzem. Konstruktivistickou optikou se tyto styly jeví jako sociálně konstruované site. V této práci se zaměřuji konkrétně na hudbu obecně označovanou jako vážná. Její konstrukce je totiž ze všech nejdokonalejší. Nejde mi však o to ukázat ji jako něco imaginárního, zkonstruovaného v myslích jedince. Snáším se zde popsat její reálnou existenci, její součástí jsou instituce, lidé, ale i neživé předměty (ne-lidská jsoucna). K tomu je mi inspirací sociologie vědy Bruno Latoura a teorie siti-akteru, její právě počítá i s ne-lidskými jsoucnými a také umíná pohled na konstruované site jako na cosi stále znovu utvářeného a proměnlivého, nikoli jako na neměnně stabilní konstrukce.

Popsáním akteru, jímž tvořena síť, dráha pohromadě konstrukci vážné hudby, vysvětlují nejen, co vlastně je a co není vážná hudba, ale také zodpovídám otázku, jak je možné, že k ní dnes má tak blízko jazz, nebo proč a jak je vážná hudba užívaná v médiích.